

Βορράς-Νότος και Πακέτο Ντελόρ ΙΙ

Στην πορεία προς μία ενιαία αγορά, με κοινό νόμισμα, είναι αναπόφευκτο να ενταθεί η πόλωση Βορρά και Νότου. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω πιστεύω το τι συνέβη με την γερμανική ενοποίηση. Κοινό νόμισμα, Κοινή Αγορά, 40% ανεργία στην Ανατολική Γερμανία 110 δις δολάρια ετησίως από τη Δυτική Γερμανία στην Ανατολική Γερμανία επί 10 ολόκληρα χρόνια.

Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να τα αναμένουμε -δεν θα μας τα πούν οι υπολογιστές μας- και θα πρέπει να προστατευθούμε από τη σύγκρουση, τη μεγάλη αυτή σύγκρουση η οποία υποθόσκει σήμερα στην Κοινότητα. Γιατί μεθαύριο ανοίγει η Κοινή Αγορά και ξεκινάμε σ'αυτή την πορεία πόλωσης Βορρά-Νότου. Ο Βορράς θα γίνεται πλουσιότερος και ο Νότος φτωχότερος.

Ετσι αντί για σύγκλιση μπορεί να έχουμε απόκλιση των οικονομιών της Ευρώπης. Κάτι τέτοιο μπορεί να αποφευχθεί μόνο αν υπάρξει ουσιαστική δημοσιονομική πολιτική στο κοινοτικό επίπεδο. Και ασφαλώς ο σημερινός προϋπολογισμός της Κοινότητας δεν αφήνει ουσιαστικά περιθώρια για την απαραίτητη αναδιανεμητική πολιτική στο χώρο της Ευρώπης.

Είναι πράγματι εκπληκτικό πως η Κυβέρνηση καταθέτει μια "πρόταση σύγκλισης" της ελληνικής οικονομίας χωρίς σαφή αναφορά, είτε στον προϋπολογισμό της Κοινότητας, είτε στο πακέτο Ντελόρ ΙΙ. Και όμως τόσο η οροφή των ιδίων πόρων, όσο και το πακέτο Ντελόρ ΙΙ είναι αποφασιστικής σημασίας -τονίζω, αποφασιστικής σημασίας- για την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Η αρχική πρόταση της επιτροπής, του Ντελόρ δηλαδή, τροποποιήθηκε κάτω από σημαντικές πιέσεις των πλουσίων του Βορρά. Αλλά και η τροποποιημένη αυτή πρόταση δεν έγινε δεκτή. Μιλώ για απόφαση της 27 Νοέμβρη. Η πρόταση της Προεδρίας, της αγγλικής Προεδρίας, είναι και απαράδεκτη και προκλητική για τις χώρες του Νότου.

Σύμφωνα με την πρόταση της αγγλικής Προεδρίας οι νέες δημοσιονομικές προοπτικές, καλύπτουν την 7 ετία 1993-1999. Το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων θα παραμείνει στο 1,2% του Κοινοτικού ΑΕΠ.

Και μάλιστα για την ακρίβεια έχουμε για όλα τα χρόνια το μέγιστο 1,2% που είναι και σήμερα και ήταν χθές, για τα έτη 1993, 1994, 1995, Το 1996 θα φθάσει στο 1,22%, το 1997 στο 1,23% και στο 1,25% -η τελική οροφή- στα έτη 1998 και 1999.

Αυτό να το συγκρίνουμε τώρα με την πρόταση την τροποποιημένη, ύστερα από συμβιβασμό -πρόταση του Ντελόρ-. Και ήταν: Το 1993, 1,24%, 1,25% το 1994, 1,26% το 1995, 1,28% το 1996, 1,30% το 1997, 1,31% το 1998 και 1,32% το 1999, ενώ η αρχική του πρόταση ήταν 1,37% κάτι που τότε θεωρούσαμε εμείς πάρα πλύ λίγο.

Σε ότι αφορά το Ταμείο Συνοχής, η αγγλική πρόταση προβλέπει η χρηματοδότησή του να φθάσει στα 12.250.000.000 ECU, στα 7 χρόνια έναντι 15.000.000.000 ECU που προτείνει ο Ντελόρ.

Τα διαρθρωτικά ταμεία από 17 δισ. σχεδόν 18 δισ. το 1992 να φθάσουν τα 23 δισ. ECU το 1999, αντί 27.700.000.000 που προτείνεται στο τροποποιημένο συμβιβαστικό πακέτο Ντελό II.

Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα, κύριοι συνάδελφοι. Μας κοροϊδεύουν! Είναι η απλή λέξη.

Η πιο κάθετη και σκληρή αντίδραση ήταν της Ισπανίας. Πράγματι ο Φελίππε Γκονζάλες εκεί έχει πάρει τη σημαία και δίνει τη μάχη. Δήλωσε δε και ο Ντελόρ ότι η Βρετανική πρόταση δεν σέβεται καν το πνεύμα του Μάαστριχτ, όταν πλούσιοι και φτωχοί έρχονται μαζί -υποτίθεται ότι θα φτιάξουν μια ενωμένη Ευρώπη- είναι αναμφισβήτητο ότι θα χρειαστεί μεταφορά πόρων και παραγωγικής υποδομής από τις πλούσιες στις φτωχότερες.

Αρα, η μάχη θα δοθεί στο Εδιμβούργο. Εάν δεν υπάρξει συμφωνία η Κοινότητα θα προχωρήσει το 1993 χωρίς προϋπολογισμό, χωρίς δημοσιονομικές προοπτικές, χωρίς έναρξη εφαρμογής της συνθήκης του Μάαστριχτ και χωρίς φιλοδοξίες για την πραγματοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κακή προετοιμασία της συμφωνίας του Μάαστριχτ στο ξεκίνημα ίσως οδηγήσει σε αυτό το αποτέλεσμα.

Κυβέρνηση μικρότερη των περιστάσεων για τη χώρα μας...

Λυπούμαι, ότι σε αυτή τη μεγάλη σύγκρουση που έρχεται και έχει φανεί από καιρό, η κυβέρνηση της Ν.Δ. επεδίωξε κατ'εξοχήν μόνο δημόσιες σχέσεις. Δεν έχει επιδείξει στις Βρυξέλλες τη διεκδικητική εκείνη αποφασιστικότητα που είναι απαραίτητη, εάν δεν πρόκειται να έχουμε μοιραία εξέλιξη για την οικονομία μας στα πλαίσια του κοινοτικού γίγνεσθαι.

Εδώ και τώρα, τελευταία στιγμή η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να επιμείνει να περισώσει ό,τι μπορεί να περισωθεί.